Broj: S1 3 U 049337 24 U
Sarajevo,09.04.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od Maide Bikić, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja Centar za projektovanje i konsaltnig „CPK" d.o.o Banja Luka, ulica Ada broj 24, koga zastupa advokat Aleksa Prole iz Banja Luke, ulica Braće Mažar i majke Marije broj 45, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2101-6/24 od 01.08.2024.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana,09.04.2026. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tužene broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Tendersku dokumentaciju, Ugovornog organa Hrvatsko narodno kazalište Mostar u postupku javne nabavke -Tehnička asistencija nastavka gradnje Hrvatskog narodnog kazališta u Mostaru II do V faza. Odbijen je zahtjev za naknadu svih troškova.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor jer smatra da je osporeno rješenje doneseno uz bitne povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava, te isto ne sadrži razloge odlučne za pravilno rješavanje stvari, čime je povrijeđen član 98. Zakona o upravnom postupku BiH. Ističe da pobijano rješenje ne sadrži konkretne i jasne razloge o odlučnim činjenicama, niti daje odgovore na sve navode žalbe, već se svodi na paušalno prihvatanje stavova ugovornog organa bez stvarne analize i ocjene zakonitosti spornih uslova iz tenderske dokumentacije, čime je tužitelju uskraćeno pravo na djelotvorno pravno sredstvo.Tuženi organ u obrazloženju ne navodi koje je dokaze izveo, kako ih je cijenio, koje činjenice je utvrdio, niti na koji način je primijenio relevantne pravne propise, već se ograničio na opšte i nedovoljno obrazložene konstatacije, što čini pobijano rješenje formalno nezakonitim. U tenderskoj dokumentaciji je predviđeno da realizacija zavisi od donatorskih sredstava, te da će se usluge realizovati sukcesivno kroz faze, što jasno ukazuje da ugovorni organ nije izvršio pravilno planiranje nabavke, suprotno Zakonu o javnim

nabavkama. Okvirni sporazum se ne može koristiti za situacije kada ugovorni organ već ima jasno definisan predmet nabavke i potrebe, već isključivo kada količine nisu unaprijed određene. U konkretnom slučaju, usluge su unaprijed definisane projektnim zadatkom, te je zaključivanje okvirnog sporazuma nezakonito.Dodatno, ugovorni organ je faktički predvidio da će postupak i izvršenje ugovora zavisiti od budućih finansijskih sredstava, čime je povrijeđeno načelo transparentnosti i zakonitosti. Tenderskom dokumentacijom predviđena je „tehnička asistencija", što ukazuje da ugovorni organ prenosi dio svojih ovlaštenja na treće lice, što je suprotno Zakonu o javnim nabavkama, jer ugovorni organ ne može delegirati svoje zakonske obaveze. Zahtjev za dostavljanje izjave o ukupnom prometu za posljednje tri godine, bez mogućnosti dokazivanja od datuma registracije, suprotan je članu 47. ZJN, jer ograničava konkurenciju i diskriminiše ponuđače koji su noviji na tržištu.Tuženi organ je ovaj navod odbio pogrešno se pozivajući na aktivnu legitimaciju, čime je izbjegao da odluči o suštini navoda, što predstavlja ozbiljnu povredu postupka.Zahtjev za realizaciju jednog do tri ugovora u vezi sa „zgradama javne i društvene namjene" je nezakonit jer pojam nije definisan pozitivnim propisima ostavlja diskreciono pravo ugovornom organu isključuje druge relevantne objekte. Dodatno, ograničenje na najviše tri ugovora direktno ograničava konkurenciju, što je suprotno ZJN.Zahtjev da voditelj projekta ima 15 godina iskustva, te drugi stručnjaci 10 godina iskustva, predstavlja nesrazmjeran i diskriminatoran uslov suprotan članu 44 stav (3) ZJN.Iskustvo se može steći u znatno kraćem periodu, te ovakav uslov neopravdano ograničava konkurenciju. Dodatno, traženje iskustva isključivo na objektima kapaciteta 500 mjesta je neosnovano i isključuje ekvivalentne projekte.Zahtjev za minimalno 7 licenci BIM softvera, nije proporcionalan predmetu nabavke diskriminatoran je i nejasno obrazložen, odnosno ne proizlazi iz zakona. Na tržištu postoji više BIM softvera, uključujući besplatne, te nije jasno zašto se traži baš određeni broj licenci. Tuženi organ nije dao nikakvo obrazloženje na ove navode, već ih je paušalno odbio. Uvođenjem strukture cijeni ugovorni organ faktički propisuje uslove kvalifikacije kroz broj angažovanih stručnjaka (56), što je suprotno ZJN, nesrazmjerno i neopravdano. Ako se radi o kvalifikacionom uslovu, mora biti jasno propisan u TD, a ne prikriven kroz strukturu cijene. Tuženi organ nije odgovorio na ključne navode žalbe i nije dao razloge za odbijanje, te nije izvršio pravilnu ocjenu dokaza već je samo naveo da su uslovi „opravdani", bez obrazloženja, čime je povrijeđen ZUP. Na osnovu svega navedenog predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak a tuženog obaveže da mu nadoknadi troškove upravnog spora, u iznosu od 977,50KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju te je osporio aktivu legitimaciju tužitelja.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Tendersku dokumentaciju, Ugovornog organa Hrvatsko narodno kazalište Mostar u postupku javne nabavke -Tehnička asistencija nastavka gradnje Hrvatskog narodnog kazališta u Mostaru II do V faza. Obrazloženje pobijanog rješenja zasniva se na

utvrđenju tuženog organa da su ispunjene formalne pretpostavke za postupanje po žalbi u skladu sa članom 227. Zakona o upravnom postupku te članovima 109. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH nakon čega je izvršen uvid u kompletnu dokumentaciju i analiza svih dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi kao i ocjena žalbenih navoda pri čemu je odlučeno kao u dispozitivu rješenja u odnosu na navode žalitelja da ugovorni organ nije izvršio planiranje nabavke utvrđeno je da je predmetna nabavka planirana planom javnih nabavki za 2024. godinu te da su sredstva za realizaciju usluga tehničke asistencije osigurana. S tim u vezi, dinamika realizacije zavisi od priliva donatorskih sredstava i faza izvođenja radova što ne utiče na zakonitost postupka niti predstavlja prepreku za zaključivanje okvirnog sporazuma jer isti predstavlja zakonit institut koji omogućava sukcesivno izvršenje ugovora u određenom vremenskom periodu u skladu sa zakonom, te ne zahtijeva unaprijed precizno određivanje količina već predviđanje okvirnih vrijednosti i uslova izvršenja. Po ocjeni tuženog, ugovorni organ je također obrazložio da bi provođenje više pojedinačnih postupaka za svaku fazu dovelo do povećanja troškova i produženja trajanja projekta te da je u cilju ekonomičnosti i efikasnosti odlučeno da se provede jedan postupak i zaključi okvirni sporazum dok je u odnosu na navode o ekonomskoj i finansijskoj sposobnosti ponuđača utvrđeno da je zahtjev za dostavljanje izjave o ukupnom prometu u posljednje tri godine u skladu sa članom 47. Zakona o javnim nabavkama koji dopušta takav dokaz i omogućava ponuđaču da dokaže promet i od datuma registracije. Dakle tako postavljenim uslovom nije ograničena konkurencija niti je postavljen diskriminatoran uslov te je ocijenjeno da su navodi žalitelja u tom dijelu paušalni i neosnovani. Tuženi je, u odnosu na navode koji se odnose na aktivnu legitimaciju ocijenio da žalitelj ima pravo na izjavljivanje žalbe u smislu člana 97. zakona ali to ne utiče na ocjenu osnovanosti njegovih navoda koji su u konkretnom slučaju ocijenjeni kao neosnovani. Također, u odnosu na navode koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača utvrđeno je da su zahtjevi u tenderskoj dokumentaciji postavljeni u skladu sa članom 50. Zakona o javnim nabavkama te da su proporcionalni predmetu nabavke imajući u vidu kompleksnost i specifičnost projekta. U tom smislu zgrada javne i društvene namjene predstavlja stručni pojam koji je poznat u praksi i koji obuhvata širi spektar objekata te da nije osnovan navod žalitelja da isti nije definisan u pozitivnim propisima jer proizlazi iz klasifikacija i stručnih standarda čime nije došlo do povrede načela jednakog tretmana ponuđača niti ograničenja konkurencije. Prema obrazloženju osporeno rješenja dalje je ocijenjeno da zahtjev za određenim brojem godina iskustva za ključne stručnjake, nije nesrazmjeran jer proizlazi iz složenosti projekta i odgovornosti koje proizlaze iz projektovanja i nadzora nad izgradnjom takvog objekta te da zakon ne zabranjuje postavljanje strožijih kriterija ukoliko su opravdani predmetom nabavke. Navodi žalitelja koji se odnose na zahtjev za posjedovanjem bim softvera i minimalno sedam licenci utvrđeno je opravdan potrebom da se omogući paralelan rad više projektantskih timova na različitim fazama projekta i disciplinama te da se radi o savremenom standardu u projektovanju koji omogućava efikasnije upravljanje projektom i koordinaciju aktivnosti te da ugovorni organ nije ograničio i diskriminisao ponuđače na određeni softver nego je prihvatio svaki softver koji omogućava izradu bim modela. Isto se odnosi i na prigovor da zahtjev za licencama predstavlja trošak za pripremu ponude jer to nije trošak nego uslov za izvršenje ugovora i u funkciji je kvaliteta i sigurnosti realizacije projekta. Cijeneći navode žalitelja koji se odnose na strukturu cijene i angažman stručnog osoblja tuženi ocijenio da navedeni elementi ne predstavljaju kvalifikacione uslove nego tehnički prikaz organizacije izvršenja ugovora i način planiranja resursa te da

ponuđači nisu dužni dokazivati ispunjenost tih elemenata u fazi ponude zbog čega su navodi žalitelja u tom dijelu ocijenjeni kao irelevantni i neosnovani. U konačnici tuženi cijeni da žalitelj nije pružio konkretne dokaze kojima bi doveo u sumnju zakonitost postavljenih uslova nego se njegovi navodi zasnivaju na pretpostavkama i subjektivnim ocjenama zbog čega isti nisu mogli biti prihvaćeni kao osnov za usvajanje žalbe slijedom svega navedenog utvrđeno je da u postupku javne nabavke nije došlo do povrede odredbi zakona o javnim nabavkama niti načela transparentnosti jednakog tretmana i nediskriminacije te da su svi postavljeni uslovi u tenderskoj dokumentaciji u vezi sa predmetom nabavke i proporcionalni njegovoj prirodi i složenosti zbog čega je žalba žalitelja odbijena kao neosnovana a zahtjev za naknadu troškova postupka također odbijen u skladu sa zakonom. Slijedom navedenog, donesena je odluka kao u dispozitivu u skladu sa članom 104. i 111. stav 1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno nakon pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica, pravilnom primjenom materijalnog propisa.

U skladu sa članom 102. Zakona o javnim nabavkama BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14 do 50/24) (dokazivanje u postupku po žalbi) je propisano da su stranke u postupku dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te da predlože dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. U postupku pravne zaštite ugovorni organ dužan je da dokaže postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja te sproveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi. U postupku pravne zaštite žalilac je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.

Odredbom člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH 19/02 do 53/16) (u daljem tekstu ZUP) propisano je da obrazloženje rješenja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Također, u skladu sa članom 233. stav 2. ZUP-a propisano je da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju ocijeniti i svi navodi žalbe. Međutim, ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ može se u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

Pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor da je obrazloženje rješenja paušalno, da tuženi nije cijenio žalbene prigovore nego se samo poziva na izjašnjenje ugovornog organa iz razloga jer je ugovorni organ dao dostatne odgovore na sve žalbene prigovore tužioca. Dakle, u skladu sa odredbama lex specialis propisa, ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definiše uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju ponuđača u pogledu njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti. Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu

srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni.

Odredbom člana 50. ZJN (Tehnička i profesionalna sposobnsot ponuđača) propisuje da u postupku javne nabavke usluga, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to: spisak izvršenih ugovora u skladu sa članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi sa predmetnom nabavkom, za period ne duži od tri godine, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je kandidat/ponuđač registrovan, odnosno počeo sa radom prije manje od tri godine, obrazovne i profesionalne kvalifikacije pružaoca usluga i/ili kvalifikacije njegovog rukovodećeg osoblja, i naročito kvalifikacije lica koja su odgovorna za pružanje konkretnih usluga, izjavu o angažovanom tehničkom osoblju ili tehničkim organima, a za koje se ne može zahtijevati da su zaposleni kod kandidata/ponuđača, izjavu pružaoca usluga o prosječnom godišnjem broju zaposlenih i o broju rukovodećeg osoblja u posljednje tri godine, izjavu o tehničkoj opremljenosti i osposobljenosti i mjerama kojima raspolaže pružalac usluga za izvršenje konkretnih usluga i obezbjeđenje kvaliteta itd.

Pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi ovo vijeće cijeni da prigovor koje tužitelj navodi u tužbi, da je diskriminirajući zahtjev ugovornog organa da ponuđač treba da posjeduje licence, (tačka 11.4.1. c) TD), 56 stručnjaka kao i izjavu o ukupnom prometu (član 47. ZJN) nije osnovani nije dokazan. Pravilno to navodi tuženi u pobijanom rješenju kao i ugovorni organ u svom izjašnjenju. Dakle, imajući u vidu predmet konkretne nabavke, kompleksnost i specifičnost projekta koji se odnosi na izgradnju objekta posebne namjene kao što je kazalište koje podrazumijeva složene tehnološke i projektantske zahtjeve uključujući scenografiju akustiku sigurnosne sisteme i koordinaciju, više stručnih disciplina zahtjev za iskustvo na sličnim projektima nije diskriminatoran nego opravdan potrebom da se osigura kvalitet izvršenja ugovora.

U konačnici, tužitelj nije pružio dokaze koji bi u dovoljnoj mjeri osporili ovakve nalaze, ovo vijeće u potpunosti prihvata izjašnjenje ugovornog organa te posljedično i obrazloženje pobijanog rješenja i zaključuje da je predmetni postupak proveden u skladu sa načelima transparentnosti, jednakog tretmana i stvarne konkurencije iz člana 3. ZJN-a, usljed čega su tužbeni prigovori neosnovani.

Stoga pobijano rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Tužitelju ne pripadaju troškovi postupka obzirom da tužba nije osnovana a sve u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10). U skladu sa odredbom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučeno je kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Maida Bikić